

Độc Dược Trong Truyện Kiếm Hiệp Kim Dung

Trang Y Hạ

Độc Dược và Trùng Độc.

Độc truyện “kiếm Hiệp”, nhất là độc truyện kiếm hiệp của nhà văn Kim Dung... Chúng ta thường thấy các cao thủ võ lâm giang hồ dùng chiêu thức võ công thượng thặng để tranh hơn thua, hoặc tàn sát kẻ thù để tranh ngôi đoạt vị hay xóa đi một môn phái nào đó... Ngoài những môn võ đó ra, họ còn dùng “độc dược” khống chế kẻ thù của họ mà ít tốn công sức. Vậy chất độc đó là những chất độc gì? Sự tác hại của thứ thuốc độc đó ra sao? Cách bào chế như thế nào? Và sau cùng là làm cách nào để xâm nhập vô cơ thể của kẻ địch?

Trong thiên nhiên từ thực vật cho tới động vật trên bờ dưới biển, đều có khá nhiều loài mang trong thân chất độc.

- Về thực vật gồm có: Hoa Đỗ Quyên, Cà Độc Dược, Hoa Loa Kèn, Cây Trúc Đào, Cây Xoan, Lá Ngón, Cây Mã Tiền, Cây Sui, Cây thầu dầu. Cây phụ tử...!
- Về động vật gồm có: Nhện độc, Chồn hôi độc, Sứa độc, Bọ cạp độc, Rết độc, Cóc độc, Éch độc, Cá độc, rắn độc, Chim độc, Ong độc, Chuộc chù, Thú mỏ vịt, Côn trùng độc...!

Cây Sui – Độc tố trong cây Sui rất độc. Từ mấy nghìn năm trước, các Triều đại Trung Hoa – về quân sự họ đã dùng chất độc trong thân cây Sui tẩm vào mũi tên, gươm, đao, thương... Quân địch mỗi khi bị thương, chất độc sẽ nhanh chóng thấm vô máu và chết rất nhanh. Người Trung Hoa đã biết dùng độc tố để giết người bằng mọi hình thức như: Bỏ chất độc trong thức ăn, trong rượu, trong giếng, sông suối...! Nhìn chung người Trung Hoa đã biết dùng độc dược từ mấy nghìn năm trước...! Những nhà “độc vương” Trung Hoa đã nhiều năm nghiên cứu tổng hợp các chất độc lại để rồi cho ra các loại thuốc hoàn hoặc trùng độc để khống chế đối thủ và đôi khi cũng để chữa bệnh bằng cách “dĩ độc trị độc”. Có nhiều loại chất độc thường thấy trong các tác phẩm của Kim Dung:

Thập Hương Nhuyễn Cân Tán của Triệu Mẫn: Xà Vương Độc của Tây Độc Âu Dương Phong

[Trong đầu cây gậy của Âu Dương Phong có con rắn độc, con rắn này đã cắn Cửu Chỉ Thần Cái Hồng Thất Công, làm cho ông mất hết công lực]

Hủ Thi Độc của Đinh Xuân Thu

Tâm Thi Não Thần Đan của Nhậm Ngã Hành

Sinh Tử Phù của phái Thiên Sơn Đổng

Hủ Cốt Xuyên Tâm Cao của Ngũ độc thánh cô. Bà là ma đầu lừng danh đất An Hương, Quý Châu. Truyện “Uyên Ương Đao”.

Tất cả những độc tố một khi đã bị nhiễm, nạn nhân bị mất ý thức, đồng thời cũng mất đi sức lực, sau đó là bị kèm chế và sai khiến mà không có cách gì tự giải thoát trừ khi phải có thuốc giải độc.

Ngoài Kim Dung ra còn có Cổ Long, ông cũng cho ra đời một nữ ma đầu chuyên dùng chất độc. Tên bà là: **Thủy Mẫu Âm Cơ**. Thuốc độc do bà chế ra, đó là một loại thuốc nước có tên “Thiên Nhất Thần Thủy”. Loại thuốc nước độc này – không màu, không mùi, không vị.

Đơn cử một vài truyện Kiếm Hiệp có dùng độc dược của Kim Dung...

- Chẳng hạn trong bộ truyện “**Thiên Long Bát Bộ**”, chỉ một cô gái tuổi chừm – mười sáu, mười bảy, có tên là Chung Linh, cô này chỉ dùng một con rắn độc gọi là “**linh xà**”. Mỗi khi sai khiến con linh xà, cô ta chỉ dùng miệng thổi: “Phù...! phù...! Tức thì con rắn trong người của cô ta bò ra đọi cô ta sai khiến... Tốc độ của con linh xà phóng ra rất nhanh, khiến các cao thủ trong hai phái Thần Nông và Vô Lượng không cách nào chém trúng. Cuối cùng một số cao thủ bị con linh xà cắn...
- Trong truyện “**Bạch Mã Kiêu Tây Phong**”. Nhất Chỉ Chấn Giang Nam Hoa Huy – một người có võ công nổi tiếng một vùng, nhưng vẫn bị đối thủ ám toán bằng ba mũi kim có tẩm độc. Nhờ bản lĩnh và nội công thâm hậu, ông chặn đứng độc dược phát tác... May mắn ông gặp được một cô gái Lý Văn Tú. Và cô đã lấy ba mũi kim độc ra sau mười hai năm ông phải chịu đựng đau đớn.... Ông mang ơn cô gái, ông nhận cô gái làm đệ tử và truyền thụ hết võ công cho cô ta.

- Trong truyện “**Tiểu Ngạo Giang Hồ**”, là truyện có khá nhiều chất độc. Độc được ngâm trong rượu như: Rượu độc “Hạt Đỉnh Hồng, Tỳ Sương, Thất Không Lưu Huyết”. Ba loại rượu độc này có lần con gái của Nhạc Bất Quần là Nhạc Linh San đem ra hù dọa và bắt các cao thủ phái Thanh Thành phải uống... [*Rượu Hạt Đỉnh Hồng chỉ thấm môi là chết ngay*]. Bất Giới Hòa Thương, cha Nghi Lâm cũng dùng độc được cấy vô người Điền Bá Quang để sai khiến...!

Tuy nhiên chỉ có hai loại độc sau đây là có thể nói là thuộc hàng tà đạo:

1. **Trùng độc “Tâm Thi Não Thần Đan”** của phái “Triều Dương Thần Giáo” hay còn gọi là “Nhật Nguyệt Thần Giáo” của Nhậm Ngã Hành từ trong truyện “Tiểu Ngạo Giang Hồ”. Tâm Thi Não Thần Đan là - một loại trùng độc – con trùng độc được làm cho ngủ mê và bọc bên ngoài một lớp thuốc, lớp thuốc sẽ tan hết vào ngày tết Đoan Ngọ. Đúng ngày tết Đoan Ngọ, người uống thuốc phải có mặt tại núi Hắc Mộc Nhai để nhận thuốc giải, bằng không con trùng độc sẽ chạy lên não cắn phá...! Tuy nhiên loại thuốc “quý” này không phải ai cũng được uống, mà chỉ để cho các bậc trưởng lão hàng đầu trong giáo phái mới được uống. Ngoài ra, trùng độc này dùng để khống chế kẻ thù có võ công cao cường và có ý chống lại giáo phái Triều Dương. Đó là trường hợp Nhạc Bất Quần. Nhạc Bất Quần chưởng môn phái Hoa Sơn, bức tử đại đồ đệ là Lệnh Hồ Xung và có ý giết Thánh Cô Nhậm Doanh Doanh, buộc Lệnh Hồ Xung phải ra tay bảo vệ mình và người yêu Nhậm Doanh Doanh. Nhạc Bất Quần bị thua dưới kiếm của Lệnh Hồ Xung và bị Nhậm Doanh Doanh ép uống trùng độc “Tâm Thi Não Thần Đan. Nhậm Doanh Doanh là con gái của giáo chủ Nhậm Ngã Hành.

Trong “Lộc Đình Ký”. Phái “Thần Long Giáo” cũng có một loại thuốc hoàn rất độc, đó là “Độc Long Dịch Cân Hoàn”. Thần Long Giáo cho thuộc hạ uống loại độc được này để họ mãi mãi trung thành với giáo chủ. Mỗi khi hết hạn mà không kịp uống thêm thuốc, người đã uống thuốc độc sẽ phát cơn điên - giết cả vợ con, người thân và người chung quanh. Người uống thuốc độc mà không thuốc giải, ngoài điên loạn ra thân thể của họ sẽ biến dạng từ - đang cao ráo bỗng trở thành người lùn tịt. Thuốc “Độc Long Dịch Cân Hoàn” cũng giống như loại thuốc “Tâm Thi Não Thần Đan” của phái “Triều Dương Thần Giáo” hay còn có tên khác là “Nhật Nguyệt Thần Giáo” của Nhậm Ngã Hành từ trong truyện “Tiểu Ngạo Giang Hồ”.

2. **Sinh Tử Phù** – Sinh Tử Phù là “Bùa Sinh Tử”. Đây là một loại ám khí rất kỳ dị trong võ học mà Kim Dung đã mô tả trong truyện kiếm hiệp “Thiên Long Bát Bộ”. Sinh Tử Phù là của phái Thiên Sơn Đồng Mỗ, người đứng đầu là Thiên Sơn Đồng Lão. Loại ám khí “Sinh Tử Phù” được cài cắm vô người đối phương bằng nhiều cách. Một khi trúng ám khí Sinh Tử Phù, người bị ám khí sẽ từ từ mất hết nội lực, chịu sự sai khiến. Vị trí để Sinh Tử Phù thâm nhập là – ba mươi sáu huyệt đạo, tùy theo võ công của từng địch thủ mà cấy Sinh Tử Phù. Có địch thủ được cấy năm huyệt mà cũng có địch thủ được cấy mười huyệt hoặc nhiều hơn.

Trong những thập niên sáu mươi, bảy mươi. Ở Miền Nam các “Nhật Báo” thi nhau đăng truyện kiếm hiệp của nhà văn Kim Dung. Mọi người hằng ngày tranh nhau mua báo đọc ngấu nghiến...! Đọc say mê...! Và cũng đã hiểu ra rằng chất độc trong truyện rất là nguy hiểm, nếu các chất độc đó được dùng cho mục đích quân sự, tình báo, địa lý, con người... thì hậu quả không thể nào lường được. Thí dụ: Dùng chất độc – không màu, không mùi, không vị bỏ vô nơi đầu nguồn: sông, suối, ao, hồ làm cho các loại cá và các loài khác đều chết hết, làm tổn hại kinh tế cho phe địch, hay bỏ chất độc xuống giếng làm chết người. Dùng bùa “Sinh Tử Phù” cấy vô những người có chức vụ quan trọng trong chính quyền.

Nhưng “Tâm Thi Não Thần Đan” hay “Sinh Tử Phù” ngày nay không là “bùa độc hay trùng độc” nữa, mà là nguy cơ bị ràng buộc bởi: Chủ thuyết, Kinh Tế, Chính Trị, Tiền Tệ, Văn Hóa, Y Tế, Giáo Dục, Địa Lý, Du Lịch, Tham Nhũng, Vọng Ngoại... **Đã bị: “Nước lạ” hay “Nước ké bên” cài cắm khống chế để sai khiến...!**

Chất độc hóa học [poison] ngày nay gồm có:

- Phóng xạ “Polonium-210”
- Khí độc “Sarin”
- Chất độc Thần kinh “VX”
- Chất độc thần kinh “Novichok” của Nga

- Chất độc “Xyanua”
- Chất độc “Ricin”. Chất này độc gấp sáu [6] lần chất độc Xyanua... Chất độc Ricin bọn khủng bố hay dùng để bôi vào các phong bì thư hay những gói hàng để gửi tới cho nạn nhân. Nếu không phát giác kịp thời mà dùng tay mở phong thư hay gói hàng là chết ngay tại chỗ.

Còn nhiều loại chất độc khác nữa!

- **Nghi Án cái Áo Ngự Hàn” của Vua Thanh tặng Vua Quang Trung.**

Vua Quang Trung băng hà vào mùa thu năm 1792, triều thần Tây Sơn thời gian sau mới khám phá ra được ý nghĩa của "bảy chữ" kim tuyến thêu trong "chiếc áo" vua nhà Thanh đã tặng cho vua Quang Trung! Theo cách chiết tự và diễn nghĩa từ bảy chữ như sau: "**Xa Tâm Chiết Trục Đa Điền Thử**"
Nghĩa là:

Vua Quang Trung chết vào năm Tý.

Chữ "Xa" và chữ "Tâm" đem ghép lại thành chữ "Huệ";

"Chiết Trục" là gãy trục;

"Thử" là chuột, mà chuột là "Tý", hay năm Tý...

Vậy là hóa ra vua Càn Long đã “án định” số mạng của vua Quang Trung phải chết vào năm Tý bằng cách tặng một chiếc áo Ngự Hàn [giả dụ] có tẩm độc? Chuyện khó tin nhưng có thật. Bởi vua Quang Trung khi lên ngôi Hoàng Đế đã có ý xin hỏi cưới công chúa nhà Thanh, đồng thời đòi lại đất lương Quảng [Quảng Đông – Quảng Tây]. Do đó vua Thanh và những nhà “lý số” của Trung Hoa tìm mọi cách giết vua Quang Trung để trừ hậu họa.

Theo sách “Ngụy Tây Liệt Truyện” của bộ sử ký “Đại Nam Chính Biên Liệt Truyện”, quyển 30 trang 42, các sử quan triều Nguyễn ghi như sau:

"...Một hôm về chiều, Quang Trung đang ngồi, bỗng xảy xẩm tối tăm, thấy một ông già đầu bạc từ trên trời xuống, mặc áo trắng, cầm gậy sắt mắng rằng: Ông cha người sống ở đất của Chúa, đòi đòi làm dân của Chúa, Người sao dám phạm đến lăng tẩm? Rồi lấy gậy đánh vào trán, Quang Trung mê man ngã xuống, bất tỉnh nhân sự “.

Ngay như sử Việt Nam thời đó cũng ghi sai ngày mất của vua Quang Trung. Và đưa ra lý do theo cách “dị đoan” như vậy thì làm sao mà tin cho được. Theo Sử Trung Hoa trong “Đại Thanh Thực Lục” và “Đông Hoa Toàn Lục” ghi rằng: “Năm Càn Long thứ 58 (vào tháng 1 năm 1793), Quách Thế Huân khải báo lên Càn Long là An Nam quốc vương Quang Trung đã chết vì bệnh”. Nghĩa là – một năm sau vua Thanh mới hay vua Quang Trung chết.

Người Trung Hoa đã phát giác ra chất độc – nhất là chất Thủy Ngân từ năm – một nghìn năm trăm [1500] trước Công Nguyên. Trung Quốc khai quật lăng mộ Tần Thủy Hoàng nhưng phải dừng lại không thể khai quật hết vì chất độc Thủy Ngân trong lăng mộ cao hơn mức bình thường tới hai trăm tám chục [280] lần. Một chút sơ sẩy là dẫn tới chết ngay tức thì. Người nhiễm phải Thủy Ngân có các triệu chứng như sau:

- Đau tê một số khu vực trên da
- Mất lờ mờ, nhìn đâu cũng thấy chao đảo
- Run rẩy, mất kiểm soát việc di chuyển
- Mất trí nhớ
- Cuối cùng là co giật và chết.

Chiếc áo Ngự Hàn của vua Càn Long [nhà thanh] tặng cho vua Quang Trung. Thiết nghĩ, đó là một chiếc áo giữ ấm cho nên sẽ được may bằng nhiều lớp vải thuộc loại tốt, được thêu rồng và những họa tiết đẹp...! Giả dụ, chiếc áo Ngự Hàn đó được tẩm một loại độc dược hay nhiều loại độc dược khác - [không mùi, không màu, không vị] nào đó, hoặc Thủy Ngân chẳng hạn... Tiếc thay cho Vua Quang Trung vì thiếu cảnh giác nên cứ mặc áo “Ngự Hàn” vào người. Hậu quả đã rõ, là nhà vua “bị bệnh” và băng hà khi sức khỏe còn đương ở thời kỳ sung mãn.

Vua Quang Trung băng hà là một nghi án lịch sử nhưng không có nghĩa mãi mãi là nghi án lịch sử ./.